

Peygamberimizi Örnek Almak

﴿ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴾
عَنْ سَعْدِ بْنِ هِشَامٍ... قَالَ قُلْتُ: يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ حَدِّثِي عَن خُلُقِ رَسُولِ
اللَّهِ ﷺ قَالَتْ:

« أَلَسْتُ تَقْرَأُ الْقُرْآنَ فَإِنَّ خُلُقَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ كَانَ الْقُرْآنَ ... »

Muhterem Kardeşlerim!

Âlemlerin Rabbi olan yüce Allah; “İçinizden Allah’ın lütfuna ve ahiret gününe umut bağlayanlar, Allah’ı çokça ananlar için hiç şüphe yok ki, Resûlullah’ta güzel bir örneklik vardır.”¹ diye buyurmaktadır. Peygamberler zincirinin son halkası olan Hz. Muhammed (s.a.v.) Efendimiz, kıyamete değin tüm nesiller için ebedî ve değişmez bir “rol model”dir. Onun güzel ahlakı, hayatı yaşayış tarzı, hadiseler karşısında almış olduğu tavır, tüm insanlık için zamanı ve mekânı aşan bir örnekliktir. Kur’ân-ı Kerîm’de “Ey Peygamber! Biz seni bir şahit, bir müjdeleyici, bir uyarıcı; Allah’ın izniyle kendi yoluna çağıran bir davetçi ve aydınlatıcı bir kandil olarak gönderdik.”² diye buyurularak bu hususa dikkat çekilmektedir.

Aziz Müslümanlar!

İnsanlar eğer “Ben güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim.” diyen Hz. Peygamber’in dürüstlüğüne ve güvenilir olduğuna inanmasalardı, başka bir ifadeyle o eğer kaba ve katı yürekli olsaydı asla onun etrafında toplanmaz, dağılır giderlerdi. Bu konuyu Câfer (r.a.), himayesine sığındıkları Habeşistan hükümdarının huzurunda şöyle dile getirmiştir;

“Ey kral, biz cahilce yaşayan bir kavimdik. Putlara ibadet eder, ölü hayvan eti yerdik. Çirkin işler yapardık. Akrobalarımızla ilgilenmezdik. Güçlülerimiz zayıflarımızın malını yerdik. Biz bu hâldeyken Allah Teâlâ bize bir resul gönderdi. O bizdendir. Onun soyunu biliriz. Doğru söylediğine, dürüst, güvenilir ve iffetli olduğuna hepimiz şahidiz. O bizi Allah’a, Onun birliğine davet ediyor. Atalarımızın Allah’tan başka tapındıkları taş parçalarına ibadet etmekten bizi men ediyor. Sadaka vermek ve oruç tutmak suretiyle bizi Allah’a ibadete yönlendiriyor. Bize doğru söylemeyi, emaneti korumayı, komşu hakkına riayet etmeyi, haramdan uzak durmayı, kan dökmemeyi, yalan şahitlikte bulunmamayı, yetim malı yememeyi, namuslu kadınlara iftira etmemeyi emrediyor. Biz de onu tasdik ettik.”³

Değerli Müminler!

Sa’d b. Hişâm anlatıyor: “(Hz. Âişe’ye) ‘Ey müminlerin annesi, bana Resûlullah (s.a.v.)’in ahlakını anlat.’ dedim. O da şöyle dedi: ‘Sen Kur’an okumuyor musun? Resûlullah’ın ahlakı Kuran idi...’”⁴

Peygamberimiz (s.a.v.) âdeta yürüyen Kur’an’dı. Hayat rehberimiz olan Kur’ân-ı Kerîm’in ortaya koyduğu değerlerin ve ahlakın nasıl yaşanacağını bize gösteren, Resûlullah (s.a.v.)’in sünnet-i seniyyesidir. Bu sebeple, İslam’ın ana kaynakları tartışmasız hem Kur’an hem de sünnettir. İslam’ın kaynağı olması itibarıyla Kur’an asıl, sünnet ise usuldür. Sünnet Kur’an’ı anlamının yöntemini belirler, kapalı olanı açıklar, müphem olanı beyan eder. Bu bakımdan Peygamberimizin sünnetini anlamak ve uygulamak aynı zamanda Kur’an’ın anlaşılması ve yaşanması manasına gelmektedir. Biz Müslümanlar için Hz. Peygamber’in sünnetinin bağlayıcı ve belirleyici olması tam da bu demektir.

Kıymetli Cemaat!

Peygamberimiz (s.a.v.)’in hayatında görünür ve yaşanır hâle gelmiş örneklikler ümmet-i Muhammed için vazgeçilmez değerler hâline gelmelidir. Onun peygamberliğine iman etmiş olmak çok değerlidir ama bu yetmez, bilakis her bakımdan ona benzemeye çalışma çabasında olmak gerekir. Çünkü örneğin o örnek bir aile reisiydi. Ailesine son derece nazik davranırdı. Misafiri çok sever, onlara bizzat kendisi hizmet ederdi. Müslüman olmayanlardan kendisini ziyarete gelenlere de aynı şekilde davranırdı. O hiç kimseye kötü söz söylememiş, kırıcı bir davranışta bulunmamış ve ömrü boyunca hiç kimseyi azarlamamıştır. O, doğru sözlüydü. Verdiği sözden asla dönmez, yalancıları da sevmezdi. Kimseden intikam almaz, bağışlamayı severdi. Peygamberimiz yaşamı boyunca her konuda örnek olmuş ve bunu sadece söz ile değil, davranışlarıyla da göstermiştir.

Rabbim cümlemizi Resûlullah (s.a.v.)’in ahlakıyla ahlaklanan ve onun yolunda gidenlerden eylesin. Amin!

¹ Ahzâb suresi, 33:21

² Ahzâb suresi, 33:45-46

³ İbn İshâk, 195-196; İbn Hişâm, I, 336

⁴ İbn Hanbel, III, 155